

udkom, var et meget hensigtsmæssigt Supplement til den endnu ikke den Gang i Kraft traadte Toldlov af 1863, og det forekommer mig, at det ærede Medlem maatte kunne betrolige sig ved, at man jo for en af Hovedposternes Vedkommende nemlig for Forøgelsen af Spiritusafgiften — det var jo en Forøgelse med 50 pCt. — allerede har fixeret den ved Lov, nemlig ved Loven om Produktbeskatning paa Brændevin. Denne Del af Krigsskatten er derved anerkjendt for at være en stabil Skat. De andre Poster, som Krigsskatloven omhandler, ere jo som bekjendt Vin, Kaffe, The, Sukker og Tobak. Men det ærede Medlem vil se, at for to af disse Poster, Kaffe og The, er Tolden her foreslaaet helt ophævet, baade Krigsskattolden og anden Told, og hvad de andre angaar, skal jeg sige, at man fra alle Sider har været enig om, at ved Tolden paa Vin og Tobak skulde ikke alene Krigsskattoldens Beløb fastholdes men endog forhøjes. Saa bliver der altsaa Alt i Alt af disse Poster kun Sukkeret tilbage. Et af det ærede Medlems Klagemaal mod det foreliggende Forslag er da, at der ikke er foreslaaet nogen Nedsættelse i Sukkertolden; men jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at da Folkethinget for Alvor forhandlede en Toldrevisionslov i 1883, da vedtog det for sit Vedkommende netop de samme Toldsatser for Sukker, som dem, der ere foreslaaede her i Lovforslaget, altsaa ogsaa for Sukkerets Vedkommende at fixere Krigsskattolden. Jeg tror ikke ved disse Bemærkninger at have rammet en Pæl igjennem Livet paa dette Spørgsmaal, den megen Tale om, at denne Krigsskattold ogsaa nødvendigvis skal affattes nu; men jeg har ikke kunnet modstaa Fristelsen til endnu en Gang at udtale min bestemte Mening om Krigsskatloven; den er iøvrigt ganske den samme, som jeg altid har vedkjendt mig fra det første Dødblik, da dette Spørgsmaal kom frem.

Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at jeg har kalkuleret Forøgelsen af Statsindtægterne gennem Spirit- og Olafgiften til 4 Mill. og Nedgangen gennem dette Forslag til 3½ Million, og jeg maatte altsaa have den skumle Hensigt at ville berige Statskassen med ½ Million. Disse Kalkuleringer ere imidlertid i høi Grad løse. De kunne gøres af ethvert Medlem, saaledes som ham behager. Det er umuligt at sige, hvormeget en Vareindsørsel vil aftage eller tiltage, efter som Tolden forøges eller formindskes, og det er ligesaa umuligt at sige paa en halv eller hel Million nær, hvormeget en forøget Spiritusbeskatning vil forøge Statskassens Indtægtet.

Kunde det imidlertid forløse det ærede Medlem med Lovforslaget i dets Helhed, vilde jeg være meget tilbøielig til at give det ærede Medlem Tilladelse til for sit Vedkommende at udsøge for ½ Mill. Poster i Toldlovsforslaget til Nedgang. Det er meget muligt, at disse samlede Forslag ville give et Tab for Statskassen af et Par Millioner, men der er selvfølgelig ogsaa den Mulighed, at de kunne forøge Statskassens Indtægter med et ikke ubetydeligt Beløb. Jeg tror ikke, at nogen Dødelig kan sige, hvilket Resultatet vil blive, men at det i ethvert Tilfælde er det Forstandigste at affatte sine Beregninger med Forsigtighed, det tror jeg ikke vil kunne benegtes. At det i ethvert Tilfælde er en Finansministers Pligt, tror jeg ikke engang, at det ærede Medlem vil benegte.

Skjøndt derne Behandling jo kun er en 1ste Behandling, og skjøndt jeg er saa fuldstændig enig med det ærede Medlem for 1ste Kreds (H. Hansen) i, at en Detailbehandling af Forslaget nødvendigvis maa foreberedes i et Udvalg, kan jeg dog ikke modstaa Fristelsen til at besvare de Bemærkninger, som ere fremkomne mod Lovforslagets Enkeltheder, særlig da Tiden ikke er saa langt fremrykket. Der er talt om Forslaget om Tolden paa Mais og sagt, at den, selv om den skulde bewirke en Forhøielse af Kornpriserne her i Landet, eller — jeg vil hellere udtrykke det saaledes — virke til Lettelse for Afsetningen af dansk Korn her hjemme, saa vilde den alligevel være uden Betydning for Landbruget. Med andre Ord, og jeg tror ogsaa, det var de Ord, det ærede Medlem (S. Pedersen) brugte, en høiere Kornpris er uden Betydning for det danske Landbrug. Jeg maa nu tilstaa, at jeg blev fuldstændig forbauset over, at en saadan Ytring kunde komme frem. Jeg antager, at det ærede Medlem maa være gaaet ud fra den meget løse Betragtning, at naar vi indføre ligesaa meget Korn i Landet, som vi udsøre, ere Priserne uden Betydning for Landbruget. Men nu maa det vel erindres, at Landbrugerne sælge deres Korn andetssteds end til Udlandet, og at, dersom vor Indførsel og Udførsel nøie dække hinanden, vil den danske Landbruger sælge det fornødne Fødeborn omtrent til Halvdelen af den Befolkning her i Landet, som ikke lever af Landbrug. Og skulde det saa være uden Betydning for den danske Landbruger i det Hele, hvilken Pris han opnaaer for sit Korn? Det kan siges, at være uden Betydning for det danske Samsind i det Hele, hvorledes Kornpriserne ere, naar Danmark i det Hele skal kjøbe ligesaa meget Korn, som det sælger, men derfor bliver det ikke uden Betydning for den Del af de danske